

คำวินิจฉัยอุทธรณ์

ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่ ๕๙/๒๕๖๑

เรื่อง ความเห็นเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครอง

กรณีอาคารชุด

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะเจ้าหน้าที่นักงานควบคุมมลพิษได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๐๕๗๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๑ ออกคำสั่งปรับนิติบุคคลอาคารชุด โดยคิดค่าปรับเป็นรายวันในอัตราวันละ ๕๐๐ บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน) ตั้งแต่วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งทางปกครอง จนถึงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันที่นิติบุคคลฯ ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครอง แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นห้าร้อยบาทถ้วน) และตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่นิติบุคคลฯ ได้รับแจ้งคำสั่งปรับดังกล่าวต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่นิติบุคคลฯ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่นักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าหน้าที่นักงานควบคุมมลพิษทราบ พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบว่านิติบุคคลฯ มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งปรับโดยคำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือระบุข้ออุทธรณ์ข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงยืนต่อเจ้าหน้าที่นักงานควบคุมมลพิษผู้ที่ทำคำสั่งภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่นิติบุคคลฯ ได้ทราบคำสั่งปรับทางปกครอง

ต่อมาаницิติบุคคลอาคารชุด ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๑ ขออุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครองดังกล่าวว่า ทางนิติบุคคลฯ ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งปรับทางปกครองของเจ้าหน้าที่นักงานควบคุมมลพิษ และขอให้เจ้าหน้าที่นักงานควบคุมมลพิษพิจารณาเพิกถอนคำสั่งปรับทางปกครอง

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ในฐานะเจ้าหน้าที่นักงานควบคุมมลพิษ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองได้รับคำอุทธรณ์และพิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ จึงเสนอเรื่องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติไว้เป็นปัจจุบัน ราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘ พิจารณาอุทธรณ์ของนิติบุคคลอาคารชุด ต่อไป

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้รับมอบอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของนิติบุคคลอาคารชุด ผู้อุทธรณ์ ประกอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้วมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คำอุทธรณ์ของผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุด

รับไว้พิจารณา

ได้หรือไม่

ประเด็นนี้เห็นว่า เจ้าพนักงานควบคุมมลพิชได้แจ้งคำสั่งปรับทางปกครอง พร้อมทั้ง แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครอง ตามหนังสือกรมควบคุมมลพิช ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๐๕๗๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๑ ซึ่งจากการตรวจสอบพบว่า นิติบุคคลอาคารชุด ได้รับแจ้งคำสั่งปรับทางปกครอง เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ และนิติบุคคลฯ สามารถใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครองของ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิชได้ภายในวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ตามนัยมาตรา ๔๕ ประกอบกับมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิปธีบัตรราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ด้วยเหตุนี้ การที่ผู้จัดการนิติบุคคลฯ ได้ยื่นอุทธรณ์โดยวิธีการส่งไปรษณีย์ลงทะเบียน (EMS) เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑ จึงเป็นการยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และผู้จัดการนิติบุคคลฯ เป็นคู่กรณีที่อยู่ภายใต้บังคับของ คำสั่งปรับทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิช ซึ่งเป็นผู้แทนของหรือผู้ครอบครองอาคาร

ถือเป็นผู้มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ คำอุทธรณ์จึงรับไว้พิจารณาได้

ประเด็นที่สอง นิติบุคคลอาคารชุด

อุทธรณ์ว่า “นิติบุคคลฯ แจ้งว่าได้

ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิชเรื่อยแล้ว” นั้น

ประเด็นนี้เห็นว่า การที่จะถือวานิติบุคคลฯ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิช ก็ต่อเมื่อนิติบุคคลฯ ได้จัดการแก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดฯ ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอ ที่จะบำบัดน้ำเสียให้ทุกพารามิเตอร์มีค่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้โดยตลอด จากข้อเท็จจริงภายหลังครบกำหนดคำสั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของ อาคารชุดฯ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิชได้ติดตามตรวจสอบและเก็บตัวอย่างน้ำทึ้ง ไปตรวจวิเคราะห์ เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ พบร้า น้ำทึ้งจากปลายท่อระบายน้ำทึ้งจากรางระบายน้ำทึ้ง มีค่าซัลไฟด์ เท่ากับ ๑.๐๑ มิลลิกรัมต่อลิตร และค่าทีเคอีน เท่ากับ ๗๕.๓ มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งมีค่าเกินกว่าเกณฑ์ มาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ แสดงให้เห็นวานิติบุคคลฯ ยังไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองของเจ้า พนักงานควบคุมมลพิชให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ได้ ด้วยเหตุนี้ คำอุทธรณ์ของนิติบุคคลฯ ในประเด็นนี้ จึงไม่สามารถรับฟังได้

ประเด็นที่สาม นิติบุคคลฯ อุทธรณ์ว่า “การตรวจสอบและเก็บตัวอย่างน้ำทึ้งของ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิชดำเนินการโดยมีได้แจ้งผู้เกี่ยวข้องของอาคารชุดฯ เป็นผู้ร่วมตรวจสอบด้วย” นั้น

ประเด็นนี้เห็นว่า การตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิช ภายหลังครบ กำหนดคำสั่งที่ให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ข้อเท็จจริงปรากฏว่าเจ้าพนักงานควบคุมมลพิชผู้ตรวจสอบได้กระทำการต่อหน้า ผู้จัดการนิติบุคคลฯ ซึ่งถือ เป็นผู้แทนของเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารชุดฯ ประกอบกับผู้จัดการนิติบุคคลฯ ได้ลงลายมือชื่อในแบบบันทึก การตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิชด้วยแล้วและไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า นิติบุคคลฯ ได้คัดค้านผลการตรวจสอบของ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิชดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น การตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิชในกรณีนี้ จึงถือได้ว่าดำเนินการถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว ด้วยเหตุนี้ คำอุทธรณ์ของนิติบุคคลฯ ในประเด็นนี้ จึงไม่สามารถรับฟังได้

ประเด็นที่สี่ นิติบุคคลฯ อุทธรณ์ว่า “การตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุม molพิษไม่เป็นธรรม เนื่องจากไม่เข้าตรวจสอบแหล่งกำเนิดmolพิษในพื้นที่บริเวณใกล้เคียงกับอาคารชุดฯ และได้ปล่อยน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม” นั้น

ประเด็นนี้เห็นว่า การตรวจสอบอาคารชุด การดำเนินการภายใต้แผนปฏิบัติการตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายกับแหล่งกำเนิดmolพิษในพื้นที่คลองแม่ข่า จังหวัดเชียงใหม่ ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑ มีการตรวจสอบแหล่งกำเนิดmolพิษ จำนวน ๒๗๒ แห่ง ซึ่งอาคารชุดฯ เป็นหนึ่งในแหล่งกำเนิดmolพิษตามแผนปฏิบัติการดังกล่าว ดังนั้นจึงมีได้เป็นการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมแต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้ คำอุทธรณ์ของนิติบุคคลฯ ในประเด็นนี้ จึงไม่สามารถรับฟังได้

ประเด็นที่ห้า นิติบุคคลฯ อุทธรณ์ว่า “นิติบุคคลฯ ไม่สามารถจ่ายค่าปรับเป็นรายวันในอัตรา ๕๐๐ บาท ตามค่าสั่งปรับทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมmolพิษได เนื่องจากนิติบุคคลฯ จัดเก็บค่าส่วนกลางเพียงตารางเมตรละ ๑๕ บาท มาเป็นระยะเวลา ๑๘ ปีแล้ว ซึ่งไม่สามารถชี้อัตราค่าส่วนกลางได และเจ้าของห้องชุดบางรายจ่ายค่าส่วนกลางไม่ครบถ้วน หากจะมีการเสียค่าปรับนิติบุคคลฯ ก็อาจจะประสบปัญหาล้มละลายได” นั้น

ประเด็นนี้เห็นว่า เนื่องจากนิติบุคคลฯ ยังไม่สามารถปฏิบัติตามค่าสั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของเจ้าพนักงานควบคุมmolพิษให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ เจ้าพนักงานควบคุมmolพิษจึงอาศัยอำนาจตาม ความในมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘ ใช้มาตรการบังคับทางปกครอง โดยให้มีการชำระค่าปรับทางปกครองตามจำนวนที่สมควรแก้เหตุแต่ต้องไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท ต่อวัน ประกอบกับ ข้อ ๑ (๙) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งให้อำนาจเจ้าพนักงานตามกฎหมายกำหนดค่าปรับทางปกครอง ได้ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาทต่อวัน สำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามค่าสั่งทางปกครอง และตามความในมาตรา ๔๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ฉบับดังกล่าว กำหนดให้การใช้มาตรการบังคับทางปกครองเป็นไปเพียงเท่าที่จำเป็น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม และกระทบกระเทือนกับผู้อยู่ในบังคับทางปกครองน้อยที่สุด ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานควบคุมmolพิษออกค่าสั่งปรับทางปกครองกับนิติบุคคลฯ โดยคิดค่าปรับเป็นรายวันเพียงอัตราวันละ ๕๐๐ บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน) จากอัตราสูงสุดวันละไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาทตั้งแต่วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดค่าสั่งทางปกครองออกไป จนถึงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันที่นิติบุคคลฯ ได้รับแจ้งค่าสั่งปรับทางปกครอง แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันบาทถ้วน) และปรับตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่นิติบุคคลฯ ได้รับแจ้งค่าสั่งปรับทางปกครอง ต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่นิติบุคคลฯ ได้ปฏิบัติตามค่าสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมmolพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมmolพิษทราบ จึงเป็นการกำหนดจำนวนค่าปรับทางปกครองที่เหมาะสมและไม่ทำให้เกิดภาระกระทบกระเทือนต่อการบริหารงานของนิติบุคคลฯ แต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้ คำอุทธรณ์ของนิติบุคคลฯ ในประเด็นนี้ จึงไม่สามารถรับฟังได

ของเจ้าพนักงานควบคุมmolพิษเป็น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้มีอำนาจพิจารณาแล้วเห็นพ้องกับความเห็นของอธิบดี
กรมควบคุมมลพิษ ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีความเห็นให้ยกอุทธรณ์ของ นิติบุคคลอาคารชุด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบข้อ ๒ (๑) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะฟ้องโดย援引คำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาล
ปกครองที่มีเขตอำนาจ หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองที่มีเขตอำนาจ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่
วันที่ได้รับแจ้งหรือทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์

วินิจฉัย ณ วันที่ ๒๗ ๓ ชั้นวานน์ พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายวิจารย์ สิมาฉายา)

ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม